

struktion i sin tid. Meningen med det var jo, at grundkapitalen aldrig skulle udloddes til nogen. Renterne skulle bruges til forbedringer for pensionister. Det er sket igennem 20 år. Der er ikke noget at hente; der er faktisk trukket mere, end der var renteindtægter til.

Men der er jo ikke nogen af os her i Folketinget – det håber jeg da virkelig ikke – der af den grund har tænkt sig at afskaffe nogle af de forbedringer for pensionisterne, som er blevet gennemført på den måde. De står ved magt under alle omstændigheder, og derfor er det at forsøge at bilde folk noget ind, som der ikke er dækning for i virkeligheden, ikke er dækning for i det, den borgerlige regering selv forklarer om sagen, at der er nogen, der prøver at snyde folk for nogle penge her. Det passer simpelt hen ikke.

Dertil er så at føje, at den bogholderimæssige teknik, vi har anvendt sidste år med støtte fra Det Konservative Folkeparti, og som vi lægger op til i år igen, er i orden retligt set. Man kan have det synspunkt – det er der nogle der har – at det ville være mere ordentligt med en lovændring. Den skal vi lave på et tidspunkt, det er jeg enig i; men der er intet forkert i teknikken, og jeg har et responsum her – hvis hr. Thor Pedersen er interesseret i at læse det, men det tror jeg ikke han er, for det forstyrrer bare hans tankegang – fra Justitsministeriets lovfdeling, der klart præciserer det. Så meget og så lidt om den sag.

Det sidste, jeg skal sige en bemærkning om, er arbejdsmarkedet. Som vi vist har diskuteret før, ser man ude i Europa – også blandt nogle af de folk, der har mest forstand på det, f.eks. den tidligere svenske finansminister Allan Larsson, som nu generaldirektør i EU – med stor respekt på den arbejdsmarkedspolitik, som føres i Danmark. Danmark er med det, der er gennemført de sidste tre år, et af de mest dynamiske lande, et af de lande, der er mest optaget af at få folk tilbage til det rigtige arbejdsmarked, selv om de har været længe væk fra det.

Vi har jo i øvrigt lavet en god ny, mere fremskudt indsats sammen med Det Konservative Folkeparti sidste år, og på den baggrund er det måske dobbelt uforståeligt, at netop Det Konservative Folkeparti medvirker til ændringsforslag, der skyder den danske aktive arbejdsmarkedspolitik i sæk – intet mindre.

Jeg vil ikke trætte Folketinget med at læse den op, men amtsborgmester Ib Frederiksen, som jo er formand for Arbejdsmarkedsrådet i Århus Amt, har på Arbejdsmarkedsrådets vegne

udsendt en pressemeddelelse, der påpeger, at vedtagelse af disse ændringsforslag ville betyde, at alt det, man har med at gøre ude i landskabet, f.eks. i Århus Amt, alt, hvad der sker af opkvalificerende indsats, alt, hvad der er af aktiv arbejdsmarkedspolitik, brød sammen.

Og så er der i øvrigt det at sige til det, at tallene i Venstres og De Konservatives ændringsforslag ikke passer, for når man vil have straksaktivering af kontanthjælpsmodtagere og man vil smide 27.000 mennesker ud af dagpengesystemet ved at fremrykke eller forkorte dagpengeperioden, hvorved man også får mange af dem over i en straks-aktivering i bistandssystemet, ja, så er de faktiske udgifter, man skal udrede, et sted mellem 2 og 2,8 mia. kr. og ikke de få hundrede millioner, som Venstre og De Konservative sætter af til formålet. Tallene passer ikke. De har ikke noget som helst med virkeligheden at gøre.

Det sidste, jeg vil sige, er, at jeg faktisk lavede en finanslovaftale med Venstre og De Konservative i november 1994. Da lavede vi om på orlovsordningerne i enighed, og da var aftalen krystalklart, at herefter kunne vi frem til udgangen af 1997 kun lave om på orlovsordningerne, hvis vi var enige om det.

Ændringsforslag nr. 338, 339 og 340 vedrørende uddannelsesorlov, forældreorlov og sabbatorlov – og det er besparelsesforslag på ca. 3 mia. kr. – er alle efter min helt sikre fortolkning i strid med de aftaler, vi har lavet. Nu bliver de jo selvfølgelig ikke vedtaget, men jeg undrer mig lidt over, at Venstre og De Konservative vil føre sådanne forslag frem til afstemning i Folketinget. Ét er, at man kommer med sine hensigter, ja, måske oven i købet, at man fremsætter sine forslag, men at man vil insistere på en afstemning om dem i strid med de aftaler, vi har lavet, det er nu ikke god forligspraksis, og det lover ikke så godt for fremtiden. Det syntes jeg bare jeg ville sige som afslutning på debatten om ændringsforslagene.

Anden næstformand (Henning Grove):
Så går vi til anden runde.

Thor Pedersen (V):

Jeg vil først sige til finansministeren, der stiller spørgsmål om, hvad der er drøftet i Finansministeriet i forbindelse med anlægsarbejder, at jeg ved ikke, hvor meget finansministeren husker, og jeg ved ikke, hvor meget statsministeren husker af de ting, der siges, men jeg ved, hvad jeg selv har sagt.